

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Hermanni Conringii De Antiquitatibus Academicis Dissertationes

Conring, Hermann

Helmeftadii, 1674

Hermannvs Conringivs Benevolo Lectori S. P. D.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12929

HERMANNVS CONRINGIVS
BENEVOLO LECTORI

S. P. D.

S Ex hacce de Antiquitatibus Academicis
Dissertationes in publicis Academia Ju-
lia conuentibus, intra quadriennium, ab
anno usq; post tricesimum septimo, abs-
me habitas esse, ipsamet earum inscriptiones signifi-
cant. Tam prolixè tamen omnia dicta non esse, ul-
tro fateor. Et vero molestum fuisset auditoribus,
adeo longis sermonibus prabere aures. Nec conue-
nit prudentia oratoris, defatigare eos, quos benevo-
los semper atq; attentos habere ipse orationis cuiusq;
scopus efflagitat; ac proinde à me etiam sanctè obser-
uari idem oportuit, praesertim quia qua vis vice mul-
ta quoque alia agere feria solemnes iusserunt. Igitur
in illam qua nunc sunt magnitudinem exereuerunt
Dissertationes decimo demum post anno: quando
nimirum in unum volumen redactas in lucem edere
illas institui. Tunc scilicet alia mutare, alia
complura addita; non nisi interpolando tamen, atq; in-
serta prioribus: ut qua nova sint, qua vetera, discer-
ni nunc amplius nequeat. Caterum illius editionis
exempla omnia breui fuerunt auida emptorum ma-

);( ):(2

nu di-

nu distracta: sive insperata novitas argumenti sive
qua alia hederam venditionem festina verit: qua
propter sapissime & recensio & nova publicatio li-
bri à me petita & desiderata fuit. Nunc tamen
tandem, quarto & vicesimo post anno, infinitis &
plane diversis occupationibus interea temporis tan-
tum non attritus, ut exspectationi isti quadamtenus
saltim respondeam, potui adduci. Hac sane recen-
sione plurima passim in Dissertationibus ipsis sunt
emendata: & accessit ejusdem cum Dissertationi-
bus argumenti Novorum Supplementorum liber in-
teger. Supplementorum inquam novus liber acces-
sit. Non enim denuo interpolare ipsas Dissertatio-
nes placuit: nec commode id ipsum fieri potuit absq;
Dissertationum labe, quum plane alia & quidem
prolixa debuerint accedere, cujusmodi non patiun-
tur insertionem. Id quod Supplementa excutienti
cuilibet non potest non liquidum videri. Quantum-
vis autem Supplementa ista doceant multa quae Dis-
sertationibus haud continentur; omnia tamen omni-
no Academica vetera ne sic quidem me persequu-
tum, ingenue confiteor. Quinimo ne quidem tangere
universa isthac consilium fuit. Singulas sane si specte-
mus Scholas ejusmodi Academicas priscaevi, mul-
tas earum de industria silentio praterii, quod singu-
gulas

las illarum recensere non constituiſſem ſed duntaxat
antiquum Academiarum ſtatum: idq; in id ſolum
ut rectius intelligi poſſit, quid rerum noſtrarum vetus,
quid novum, atque adeo qua origine & quando ſal-
tim potiſſima quæque noſtra inceperint. De ſingu-
lis agere eſt opera à meo quidem propoſito diverſa:
ejus nimirum quam Middendorpius excolendam
ſuſcepit, etſi argumento illi multum fuerit impar.
Complura cateroquin hujus generis in Adverſariis
noſtris annotavimus, de Philoſophicis cum primis &
Medicis Scholis Græcarum aliarumque gentium,
hic conſulto neglecta. Ne quidem jaçta verim ve-
ro, nihil à me omiſſum quod ad hunc locum meum per-
tineat, atq; adeo nullum poſſe ſpicilegium fieri poſt
meam meſſem. Pleraque & potiſſima quævis An-
tiquitatum Academicarum ſi exiſtimer cum cura
perſecutus, ſatis forte mihi fuerit; quando quidem pri-
mus, niſi fallor, materiam hanc eruderare ſum aggreſ-
ſus. Quod de eſt addant alii: ſitq; proinde ex hoc la-
bore præmium aliis quoq; mecum commune. Et ſane
ipſe optaverim, ab aliis narrari iſthac omnia, juſta
temporum gentiumq; ſerie obſervata: quod niſi fallor
haud multum jam fuerit difficile; non utile a utem mi-
nus, atq; prodeſt ordine rerum quarumvis civilium
hiſtoriam recitare. Sane hac etiam qua nos narra-
vi-

mus necessaria sunt scitu ad perfectionem historia
literaria: cuius sola illa partes qua circa scriptores o-
mnigena doctrina versantur haecenus elaborata sunt;
nec tamen etiam illa omnes, etsi pra aliis magnum
heic pretium opera fecerit vir incomparabilis indu-
stria Gerardus Joannes Vosius. Est autem, saltem
esse merito oportet, etiam hoc Historia genus, iis qui
eruditionis studio ducuntur, non minus jucundum
aut minus commodum, quam civilium rerum comme-
moratio juvat eos qui civilibus negotiis delectantur.
Mibi certe à teneris usque Historia literaria fere
plus voluptatis attulit quam ulla civilium. Taceo
nunc, conducere etiam hanc ad civilem prudentiam;
non omnem quidem, illam tamen qua constituere de-
bet, quemadmodum & in quantum eruditio qua vis
in republica sit comparanda per scholas & alia
doctrina adminicula. Etiam enim hoc pertinet ad
vere beatam rempublicam: non sane civitas ulla est
felix si eruditione fuerit destituta, artium insignium
ac scientiarum rudis. Ad hanc autem prudentia civi-
lis partem parandam non minus hac literaria est histo-
ria utilis, atque ad alia civilis regiminis omnia pacis
bellique rerum multiplex commemoratio. Quod for-
tassis haud difficile possit etiam à me ostendi, si institu-
tum pateretur, aut hoc agere vacaret. Supplementis
praeterea

præterea proxime subjunximus Diploma Optimi & Sapiientissimi Imperatoris Maximiliani secundi, illud quo Juliam hanc nostram Academiam condidit. Repeti enim etiam heic meretur, quia editione Dissertationum prima jam tum productum est; præcipue autem, quia vergit in perpetuam Academia nostra laudem, ab illo Cesare, qui nemini hæctenus moderatione animi inter diversa de sacris profanisq; Imperii rebus sentientes fuit secundus, auctoritatem atq; originem suam, imo si fas est addi, etiam exemplum quod imitetur, accepisse; quodque præ aliis sui ordinis scholis fuerit isthoc ipso diplomate Julia hæc exornata Adjunximus præterea & Epistolam V. C. Joannis Joachimi Maderi amici non è multis, quam ad me de vetustis Academiæ rebus exaravit. Ut enim auctor rerum multarum veterum peritia est eximius, ita & hæc ejus epistola visa mihi est digna quæ ab omnibus heic quoq; & legatur & æstimetur. Postremo duxi haud futurum abs re, si ex more hujus ævi perquam utili, memorabilium quarumvis utriusque libri rerum locupletibus indicibus volumen hoc perficiatur. Et sane meo quidem voto abunde ab amicis hæc est satisfactum: nec dubito proinde hinc Lectoribus, saltem iis qui compendia laborum nec injuriâ

juris sectantur, haud leve commodum polliceri.
Dum recenseo autem omnia, fateor occurrisse que
scribentis industriam effugerunt, atque adeo potuissent
haud inutiliter addi: sed colophonem imponere vale-
tudo quoque minus solito nunc favens imperat. Tantum
igitur unum illud moneo: quae pag. 222, Supplemento
VII, ex Suida adduxi, totidem pene verbis, in ipsis
vita Isidori Philosophi Atheniensis à Damascio Da-
masceno olim scripta Photianis Excerptis reperiri: ut
hinc quoque pateat inscitia superbi illius & iniqui in-
eptique scioli, qui Suida omnia credit deberi solis iis
quorum nomina operis primae paginae leguntur in-
scripta. Alia ut moneam, nec Tu, Lector Benevole,
fortassis exposcas. Igitur nunc quidem nihil Te rogo
aliud, quam ut favere mihi ne desinas, & ignoscas
alicubi cespitanti, memor communis mortalium
imbecillitatis. Helmeftadii 11x Kal. Augusti Anno
CIC IC LXXIV.

DE